

Meer-Zicht

**Maandblad van de
Protestantse Gemeente
Amsterdam - Watergraafsmeer**

**13e jaargang 2
Februari 2009**

Met vervroegd pensioen: Vaarwel en tot ziens!

Inmiddels is het al bij velen bekend. Maar toch wil ik u graag in MeerZicht ook vertellen over mijn vertrek bij De Open Hof.

Per 1 maart ga ik met de OBU, dat is binnen de gezondheidszorg een vervroegde pensioenregeling, en vanwege mijn leeftijd kan ik daarvan gebruik maken. Dit betekent dus dat ik als geestelijk verzorger en pastor mijn werk in De Open Hof ga beëindigen. Het nemen van deze beslissing is mij zwaar gevallen. Enerzijds kijk ik ernaar uit om los te komen van de verantwoordelijkheden als geestelijk verzorger binnen zo'n structurele baan. De zgn.

'vrijplaatsfunctie' heeft altijd zwaar gewogen en maakte dat mijn positie als geestelijk verzorger solistisch en vrij eenzaam was. Dat is inherent aan het beroep, dat weet ik, maar het geeft ook de zwaarte van de functie aan. Daarvan vrij te komen biedt een mooi vooruitzicht. Anderzijds heb ik voluit genoten van de begeleiding, advisering en de vaak intensieve contacten met bewoners, cliënten, medewerkers en vrijwilligers in en rond De Open Hof. Het vertrouwen dat ik daarbij heb ontvangen was groot en ervaar ik tot op de dag van vandaag als bijzonder en kostbaar. Binnen De Open Hof heb ik de ruimte en het vertrouwen gekregen om initiatieven te ontwikkelen binnen het werk van de geestelijke verzorging. Het waren 9 mooie jaren en het was goed! Ik heb begrip voor de moeite die velen hebben met mijn vertrek. Dat vind ik jammer. Maar het is na vele jaren combineren van gezin, werk en studie ook fijn om meer tijd voor andere dingen te krijgen. Ik voel me daarbij bevoorrecht!

Ook binnen uw kerkgemeenschap hebben Rob, mijn echtgenoot, en ik ons altijd 'thuis' gevoeld. Staande in de kerkelijke bediening heb ik als pastoraal werker bij u mijn 'thuiskerk' gevonden. Met mijn vertrek uit De Open Hof komt aan die kerkelijke 'binding' een einde. Heel hartelijk dank voor alle goede, plezierige en vriendschappelijke contacten.

Maar: ik vertrek ook weer niet!! Want ik heb de kerkenraad verzocht om bij De Bron in de pastorale bediening te mogen blijven, vanwege mijn werkzaamheden als voorzitter van de Classicale Commissie pastorale zorg verstandelijk gehandicapt, binnen de Classis Amsterdam. Omdat ik in Hoofddorp woon, ben ik dan kerkelijk 'geborgd' binnen de classis Amsterdam. De kerkenraad heeft hierop positief gereageerd. Waarvoor veel dank!

Daarom zeg ik u vaarwel maar zeg ik ook: tot ziens!

Ik wens u allen alle goeds en Gods zegen toe.

Met een hartelijke groet,

Marja van Gaalen-van Veen

Afzender:
Protestantse Gemeente
Amsterdam - Watergraafsmeer
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam

Uitslag gemeenteberraad

Op 25 januari heeft een gemeenteberraad plaatsgevonden over het langer aanblijven van dominee Kees van den Berg. De kerkenraad had Kees gevraagd om na zijn pensionering in januari 2010 nog zes maanden in functie te blijven. Kees had daaraan de voorwaarde verbonden, dat tweederde van de gemeente daarmee instemde. Die meerderheid is niet gehaald. Van de 79 aanwezigen op 25 januari stemden 34 gemeenteleden tegen langer aanblijven en 42 gemeenteleden voor. Er

waren drie blanco stemmen. Kees van den Berg heeft na het horen van de stemverdeling te kennen gegeven dat hij na zijn pensionering in januari 2010 zal stoppen. De kerkenraad zal nu op korte termijn stappen zetten om na de pensionering van Ab Venemans in januari 2011 een vervanger te hebben voor beide dominees.

August Van

Protestantse Gemeente Amsterdam - Watergraafsmeer

Adres

P/a De Bron
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam

E-mail

kerkenraaddebron@hetnet.nl

Internet

www.kerkdebron.org

Predikanten

Ds. C.H.W. van den Berg
Middenweg 197
692 80 89

Ds. B.A. Venemans
Hugo de Vrieslaan 4
665 68 31

Kerkelijk bureau

Hugo de Vrieslaan 2
dinsdagen 09.00 - 12.00 uur
665 55 32 (kantooruren)
665 30 35 / 693 78 13
(spoedzaken)

Gironummers

Protestantse Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer
514 55 11
Diaconie Protestantse Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer
462 20 84
Kerkblad Meer-Zicht
477 34 00

Meer-Zicht is het maandblad van de Protestantse Gemeente Amsterdam-Watergraafsmeer. Het is een platform voor berichten, meningen en achtergronden. **Meer-Zicht** wordt verzonden aan gemeenteleden en verschijnt steeds op de eerste vrijdag van de maand.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te wijzigen, in te korten of in het geheel niet te plaatsen.

Redactie en vormgeving

Ditty Peeters
Fraunhoferstraat 27
Linda Schol
lcschol@hotmail.com
Henk de Waard
Fizeastraat 3D
Dick Spijker
Laplacestraat 80-1
dickspijker@xs4all.nl

Meer-Zicht digitaal

Meer-Zicht wordt in digitale vorm gepubliceerd op www.kerkdebron.org

**Kopij nummer 3
16 februari 2009**

Abonnementenadministratie
Zie: kerkelijk bureau

Of het nu gaat over Kerst, Pasen of Pinksteren, ieder keer komt het verhaal neer op de Geest van God die in mensen wil wonen, op leven met de Geest. Dergelijke zinnen passen in de manier waarop in de kerk en onder gelovigen wordt gesproken. Daardoor lijkt of de mensen ook begrijpen wat die zinnen betekenen.

Onze verlegenheid met de geest

Maar - eerlijk gezegd - wéten we wat betekent; God die in mensen wil wonen; en: en leven met de Geest? Er is bij velen verlegenheid over wat of wie die Geest is en hoe dit werkt. Bij anderen is er de overtuiging wél te weten wie de Geest is. Ze spreken uit een vaste geloofsovertuiging dat de Geest hen zegt dingen te doen of juist niet.

De goddelijke geest is niet een begrip van de christenen. Voor dat het christendom ontstond, hadden allerlei culturen soms opvattingen, overtuigingen en theorieën over hoe de goddelijke geest of geesten en over hoe die in verbinding stonden met de mensen. Het spreken over en het leven met die goddelijke geest waren dan ook veel vanzelfsprekender dan voor ons.

In onze tijd lijkt de Geest van God uitsluitend nog te behoren tot het domein van het geloof. In het 'gewone' leven komen we de Geest niet tegen. In de gangbare wetenschap is de Geest al enkele eeuwen verbannen naar het rijk van de onzin. Of, op z'n best, tot het domein waarover je geen wetenschappelijke uitspraken kunt doen.

Wetenschap doordringt het leven tot in de vezels van het bestaan. Het bestaan van God is niet 'wetenschappelijk' bewezen, noch dat van de Geest en daarom houden we met beiden geen rekening. Dat geldt bij voorbeeld de geneeskunde, de pedagogiek, de psychologie. In al die domeinen is God geen factor. En als er dingen gebeuren, bijvoorbeeld bij een zieke die op onverklaarbare wijze geneest, dan komt die genezing niet van God, maar is een uitzondering op de wetenschappelijke regel. Wie zo'n genezing in verband brengt met God, wordt welwillend meewarig aangekeken. De verklaring door God is niet schadelijk, dus laat ze maar, die gelovigen.

Sommige wetenschappers menen dat godsdienstigheid een effectieve speling van de evolutie is. Mensen kunnen zich beter voelen als ze in God geloven. Maar als deze mensen geestelijk volwassen worden, dan hebben ze God niet meer nodig. Hoe meer mensen die staat bereiken, hoe eerder God en godsdienst weg zijn geëvolueerd. Het verdwijnen van de Geest heeft een parallel met het verdwijnen van de menselijke geest. We spreken nog wel over de eenheid van lichaam, ziel en geest, maar weten van die laatste twee niet meer waar ze voor staan. Ook hier geldt dat de wetenschap haar

werk goed heeft gedaan. Steeds meer mensen geloven dat beide aspecten van de mens niet meer zijn dan werkingen van chemische processen in de hersenen.

De Stoa, een belangrijke Griekse filosofische stroming, had een uitgewerkte wetenschappelijke visie op God en mensen. Daarin speelden de goddelijke geest en de menselijke geest een vanzelfsprekende, belangrijke rol. Hun visie op de wereld werd mede bepaald door hun opvattingen over God, mensen en hun onderlinge verhoudingen. Die laatste was erg belangrijk. De mens, zo leerden de Stoïcijnen, kan niet worden gedacht zonder de verhouding met God en diens inwerking op de mens. Zij meenden dat de logos van God en die van mens van 'hetzelfde geslacht' zijn. De mens neemt deel aan de goddelijke logos uiteraard naar de menselijke maat.

Het Johannes-evangelie kan niet gelezen worden zonder de notie van de logos, ook in relatie tot mensen. Wie in God gelooft wordt uit Hem geboren, is een kind van God. Naast alle verschillen met de Stoïcijnse logos, is er verwantschap tussen die logos en die van Johannes-evangelie.

De Stoïcijnen waren niet dommer dan wij zijn. Onze logica heeft wortels in hun denken. Johannes en de gemeenschap waarvoor hij schreef, waren ook niet dommer dan wij. De verlegenheid om over de Geest te spreken te denken en om met de Geest te leven zou er wel eens mee te maken kunnen hebben dat wij denken dat wij het zo veel beter weten en dat we dus God en de Geest achter ons hebben kunnen laten. In de gangbare wetenschap wordt zo gedacht. Het is een van de in hun effecten meest onderschatte ontwikkelingen sinds de achttiende eeuw we hebben God weggedacht. De domeinen van de wetenschap en van God zijn uit elkaar gescheurd tot twee werelden. De verlegenheid om in het 'gewone', door de wetenschap doordrenkte leven te spreken over God, over de Geest en over menselijke geest, is daarvan een logisch gevolg.

Christenen zijn gevallen voor de god van de wetenschap. Dat besef is voorwaarde voor de bekering daarvan.

*Lútsen Kooistra
Overgenomen uit: Het Goede Leven*

Mensen

In Memoriam Jan Vos

Op 1 januari is Jan Vos overleden in de leeftijd van 77 jaar. Hij kampte al lange tijd met zijn gezondheid en heeft vaak in het ziekenhuis gelegen. Ondanks zijn wankelende gezondheid was hij een lieve, vrolijke en serieuze man, die nooit kwaad of chagrijnig was. In zijn goede jaren was hij actief in en rond de Muiderkerk, als collectant en ouderling. Na een periode in de Bijlmer kwamen hij en zijn vrouw in de Edisonstraat wonen, maar zijn gezondheid stond kerkgang niet toe. Wel leefde hij, noodgedwongen op afstand, mee met onze gemeente. Hij en zijn vrouw werden goed opgevangen in de kring van de oud-Muiderkerkers in onze gemeente.

Vanaf eind november lag hij weer in het ziekenhuis. Hij wist dat hij ging sterven. Hij vond het moeilijk afscheid te nemen van zijn vrouw, die hem al die jaren liefdevol had verzorgd, maar hij vond kracht en steun in zijn geloof. Op zijn ziekbed sprak hij over de tekst die veel voor hem betekende: In het huis van mijn Vader zijn vele woningen; Ik ga heen om u plaats te bereiden, Joh. 14:2. Met de lezing van deze tekst hebben wij in een dienst in de aula van de Nieuwe Ooster op 8 januari afscheid van hem genomen. Hij mag nu rusten in vrede in het huis van zijn hemelse Vader. Wij wensen zijn vrouw de kracht en de troost toe van het geloof in Gods liefde en trouw.

B.A.V.

In Memoriam Gerard Willem van Tricht

Op 11 januari is in Nederhorst den Berg overleden Gerard Willem van Tricht, in de leeftijd van 88 jaar, twee maanden na het overlijden van zijn vrouw Joke van Tricht-Boogman. Haar te moeten missen heeft hem erg aangegrepen.

Willem van Tricht was predikant in de Watergraafsmeer vanaf 1964. In 1976 werd hij predikant in Nederhorst den Berg, waar hij na zijn emeritaat bleef wo-

nen. Zijn lichamelijke conditie was al jarenlang zeer zorgelijk en werd steeds slechter. Lopen kon hij niet meer. Ook het spreken ging hem steeds moeilijker af, maar geestelijk bleef hij sterk. Hij was blij met elk bezoek en verheugde zich in een goed gesprek, waarin hij met humor serieuze levensvragen besprak. Als eerbetoon druk ik hierbij een van de stukjes af (vlgende pagina), die hij in de jaren negentig schreef voor het Nederhorster kerkblad. Hij noemde deze stukjes Van terzijde, want vanaf de zijlijn uitte hij daar in zijn, vaak kritische, betrokkenheid bij wat zich afspeelde in kerk en wereld. In bijgaand stukje keek hij met relativerende humor naar zijn lichamelijke gebreken, maar ook met een diep vertrouwen naar wat hem aan het einde van zijn leven te wachten stond.

B.A.V.

Huwelijksjubilea

Er zijn drie echtparen in onze gemeente die in deze tijd hun huwelijksjubileum vieren.

Allereerst zijn dat John en Dolly Claassen die op 24 januari 45 jaar waren getrouwd.

En op 10 februari is het 60 jaar geleden dat Freek en Francien Degen in het huwelijk zijn getreden.

En de kroon spannen dit keer Jan en Nel Kwak, die op 10 februari 65 jaar zijn getrouwd.

Onze hartelijke gelukwensen voor deze drie bruidsparen en hun kinderen en kleinkinderen.

Wij wensen hun nog goede jaren toe in ons midden.

B.A.V.

Zieken

Mv E.H. Gerritsen heeft een paar weken in het VUmc gelegen, maar is nu weer thuis in De Open Hof.

Mv J. Nanninga wordt tijdelijk verzorgd in De Open Hof. En al langere tijd worden dhr J. van Leeuwen en mevr. M.S.Wit verpleegd in het Flevohuis.

B.A.V.

Allerlei

Agenda

Maandag 9 februari 20.00 uur in De Bron: vergadering van de kerkeraad

Maandag 23 februari 20.00 uur in De Bron: vergadering van het moderamen

Dinsdag 3 maart 14.30 uur Joh.v.d.Waalstraat 97: contactmiddag Middenmeer

Koffieochtend

Heeft u zin in een kopje koffie of thee en een praatje? Dan bent u iedere derde dinsdag van de maand van 10.00 -12.00 uur van harte welkom in de pastorie, Lin-

naeushof 94. De volgende koffie/thee ochtend in de pastorie is: dinsdag 17 februari.

U bent van harte welkom!

Minke Veenboer

Giften diaconie

Via mw P van fam Vesso 20, Via mw. Z van mw. Meerveld 10. Bloemenfonds: Van mw Vu M 7.

Autodienst. rectificatie. In het vorige Meerzicht werd vermeld een gift van € 65. van fam G, dit had moeten zijn van de fam Onwijn dus een O.

J.A. Verbeek

broeder ezel

“Broeder Ezel” noemde Franciscus van Assisi zijn lijf. Ik moet daaraan denken, omdat het vandaag of morgen dierendag is, St. Franciscus dus, maar ook doordat het beeld me steeds meer gaat aanspreken. Niet dat ik me beklaag over broeder Ezel, maar wel doordat hij steeds meer aansporing nodig heeft om nog zo'n beetje vooruit te komen. Soms zakt broeder Ezel bijna door zijn achterpoten, en moet ik hem met geduld tot de orde roepen. Maar over het algemeen kunnen we het best samen vinden, broeder Ezel en ik. Dan kijkt hij achterom naar zijn berijder, en we glimlachen naar elkaar. Die glimlach betekent: “Dat hebben we toch weer gehaald, al was het met moeite en met wat hulp!”

Broeder Ezel en ik vinden allebei, dat die hulp er zo vaak is. Dan heeft hij mij een trap opgedragen, die eigenlijk veel te hoog en te moeilijk is. Boven hebben we dan allebei uitbundig genoten van het uitzicht, zoals deze zomer nog op de dijk van de Friese Waddenkust, waar je prachtig uitkijkt over de Waddenzee, de dijk en het strand met spelende kinderen en op de achtergrond het schilderachtige Hindeloopen. Maar daarna moeten we toch weer naar beneden: zoals alle oude ezels weten, is dat veel moeilijker dan naar boven. Geen nood: twee lieve meiden uit het restaurant houden broeder Ezel in evenwicht, en hij komt veilig weer op de begane grond, waar we voorlopig nog moeten wezen. En het belangrijkste: zuster Ezelin loopt naast hem, en houdt hem in het spoor. Dat had Franciscus niet.

Waarom vertel ik U dat? Omdat het me zo opvalt, dat ik broeder Ezel een heel braaf beest vind, maar dat IK broeder Ezel niet BEN. Ik berijd hem. Met andere woorden: ik heb een lijf, maar ik ben het niet. Ik val niet samen met mijn lichamelijkeheid. Natuurlijk: ik kan broeder Ezel niet missen, of zomaar eigenmachtig uit het zadel stappen. Toch ben ik IK, en hij is broeder Ezel. Op een dag stap ik wél uit het zadel, of wordt eruit getild. Hoe het dan precies met die ouwe ezel gaat, dat weet ik niet. Natuurlijk geldt hetzelfde voor mij: ik weet ook niet precies hoe het met mij gaat. Maar ik blijf IK, ook zonder broeder Ezel.

We hebben in alle talen de woorden “ziel” en “geest”. Ik weet daarover niet zoveel te zeggen. Je hebt mensen, die daar geweldig veel van weten. Ze doen je nauwkeurig uit de doeken, wat precies de ziel is, en wat de geest, en wat het verschil is tussen die twee. Ik begrijp ze meestal wel, maar het spreekt me vaak niet zo aan. Daarom ben ik zo blij met Franciscus en zijn broeder Ezel. Dat spreekt me aan. Vooral nu die ezel ouder wordt, zijn ene poot soms wat moeilijk voor de andere krijgt, en af en toe struikelt. Ik spreek hem dan geruststellend toe: “Kom ouwe, even uitblazen, en dan gaan we op ons gemak verder. Geen van ons tweeën weet, hoe ver het nog is. Niet zo erg ver meer, dan stap ik af. Jij krijgt dan rust. En ik heb zo'n vermoeden dat ik verder ga. Hoe, dat weet ik ook niet”.

Willem van Tricht

Dank u wel !

Voor de gastvrijheid van kerkgemeenschap De Bron Het was geweldig om dat ook dit jaar weer te ervaren: de warmte (ook letterlijk want de kerk was heerlijk warm gestookt!), de medewerking wat betreft techniek, catering, decorbouw, inrichting van de kerk enz. enz.

Mede door die gastvrijheid hebben wij op 21 december een hele fijne en mooie kerstviering kunnen houden met name voor mensen met een verstandelijke beperking.

Maar ik weet, en hoorde dat later ook, dat heel veel kerkbezoekers ervan hebben genoten! De blijdschap, het spontane zingen, het meedoen aan het kerstspel: “Het mooiste kerstcadeautje...” ontroert elke keer weer.

Samen hebben we veel werk verzet, maar het was

goed! Heel veel dank daarvoor!

Hartelijke groet,

Marja van Gaalen-van Veen
Voorzitter Classicale Commissie pastorale zorg ver-
standelijke gehandicapten.

PS: Vanwege het vertrek van mw. Jo van de Werken zoeken wij een penningmeester binnen onze commissie. En eerlijk: het is heel weinig werk; we vergaderen hoogstens 5x per jaar en de boekhouding is zeer eenvoudig. Als voorzitter ga ik het er nu bij doen, maar dat is niet de bedoeling. Wie heeft tijd en zin om de financiën van onze commissie te gaan beheren? Info: Tel. 023 565 7743 Email: marjavan-gaalen@planet.nl

Vertrouwen in elkaar

In de november uitgave van Meer-Zicht heeft Dick Spijker een stuk geplaatst onder de titel "Het schandaal Numeri". In dit stuk werpt Dick een kritische blik op het automatiserings-proces van de PKN in het algemeen en het Numeri-project in het bijzonder. Voor het decembernummer heeft Dick een tweede stuk over dit onderwerp geschreven, getiteld "Nogmaals Numeri". Daarnaast zijn in dit stuk ook andere onderwerpen aan de orde gekomen.

Naar aanleiding van deze twee stukken zijn in de kerkenraadsvergadering van 8 december vragen gesteld, met name over de procedure met betrekking tot de plaatsing van stukken die door redactieleden zijn geschreven en een eventuele reactie richting onze landelijke organisatie.

Het is evident dat de toon van deze stukken kritisch is en dat niet iedereen elk onderdeel van de stukken kan onderschrijven moge ook duidelijk zijn. Echter, de kerkenraad heeft op geen enkele wijze gesproken over het verbieden of veranderen van de geschreven stukken.

De kerkenraad heeft uitgesproken dat zij vertrouwen heeft in de redactie en de eindredacteur en dat wij als kerkenraad graag willen weten of er nog meer stukken komen in de trant van "Het schandaal Numeri" en "Nogmaals Numeri". Als dat zo was dat leek het ons verstandig om met de eindredacteur hierover van gedachten te wisselen, wellicht tijdens een volgende vergadering van de kerkenraad.

Daarnaast heeft de kerkenraad besloten dat een reactie op dit moment (decembermaand) waarschijnlijk geen effect heeft, gelet op de meer dan voldoende

Naar aanleiding van mijn stukjes over Numeri en de PKN in het algemeen is inderdaad een zakelijk –géén persoonlijk!– conflict ontstaan tussen de kerkenraad en de redactie. Nu, zolang het inderdaad zakelijk blijft, kan dat geen kwaad. Een verschil van mening scherpt de geesten, zorgt ervoor dat zaken weer eens op een rijtje worden gezet en, wanneer er open en eerlijk over wordt gesproken, klaart dat ook de lucht weer. We weten met z'n allen waar we aan toe zijn.

Door allerlei misverstanden binnen de kerkenraad waren de redactie een aantal wel zeer dwingende vragen en voorwaarden gesteld. Reden voor ons om met onmiddellijke ingang te stoppen met onze werkzaamheden.

Op 12 januari is hierover een gesprek gevoerd, in alle openheid en zeer constructief. We hebben de puntjes op de i gezet voor wat betreft de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de redactie van MeerZicht

aandacht in onder andere de landelijke pers en de acties die de landelijke organisatie reeds zelf heeft genomen. Een reactie op een later tijdstip wordt echter niet uitgesloten.

Door misverstanden is bij de redactie van Meer-Zicht de indruk ontstaan dat de kerkenraad geen vertrouwen heeft in de redactie van Meer-Zicht en artikelen die door redactieleden zijn geschreven eerst ter goedkeuring zou willen lezen.

De kerkenraad betreurt de ontstane situatie en wil daar ook de verantwoordelijkheid voor nemen. Vandaar dat de kerkenraad Dick Spijker had uitgenodigd voor de kerkenraads-vergadering van 12 januari om over deze situatie te praten. Een uitnodiging die door Dick is geaccepteerd.

Tijdens de vergadering hebben wij in alle openheid gesproken over de verantwoordelijkheden van redactie en kerkenraad. Daarnaast is ook gesproken over het vertrouwen in elkaar en de wil om samen door te gaan.

Wat ik ook als positief heb ervaren is dat wij allemaal zeer betrokken zijn bij de werkzaamheden voor onze gemeente en dat een ieder hierin ook zijn of haar verantwoordelijkheid durft te nemen.

In deze vergadering heeft de kerkenraad nogmaals haar vertrouwen uitgesproken in de redactie van Meer-Zicht en hoopt dat de redactieleden hierin voldoende basis zien om hun werk voort te zetten.

Namens de kerkenraad,

Fred Jansen

-aan de hand van het bestaande redactiestatuut-, de gang van zaken geëvalueerd en inhoudelijk over mijn kritische opmerkingen gesproken. We hebben over en weer de standpunten duidelijk over het voetlicht gebracht, elkaar daarbij soms niet gespaard, maar uiteindelijk wél weer het volledige vertrouwen in elkaar uitgesproken. Intern beraad binnen de redactie heeft er daarna toe geleid dat we besloten hebben het redactiewerk weer op te pakken.

Voor alle duidelijkheid: MeerZicht was en blijft de plaats voor nieuws, achtergronden én meningen, zolang die tenminste niet beledigend of kwetsend zijn. De redactie heeft de vrije hand in het plaatsingsbeleid, maar is natuurlijk achteraf wél verantwoording schuldig aan de kerkenraad.

In het redactieberaad hebben we wat ruimer nagedacht over onze betrokkenheid bij MeerZicht. Dat

heeft er, alles overwegende, toe geleid dat we hebben besloten om aan het eind van de lopende jaargang toch te stoppen. Waarom? Ditty, Henk en ondergetekende zijn nu zo'n 25 jaar bezig. Dertien jaargangen MeerZicht en daarvoor een ongeveer even groot aantal jaargangen van De Levende Gemeente. Hoog tijd voor een wisseling van de wacht dus, hoog tijd voor een nieuwe redactie met een eigen, frisse kijk op de zaak, hoog tijd voor ons om wellicht andere werkzaamheden binnen de gemeente op te pakken. Roulatie van functies kan tenslotte nooit kwaad.

In ieder geval zijn we heel blij dat Linda zo enthousiast de jongerenrubriek ter hand heeft genomen. Laten we hopen dat dit goede voorbeeld een aantal anderen over de streep zal trekken om met elkaar een nieuwe redactie en hopelijk ook een nieuwe formule voor MeerZicht op poten te zetten. Wacht niet tot december, maar meldt u zich nu alvast aan!

Namens de redactie,

Dick Spijker

Diensten

Zondag 1 februari 2009

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Nevendienst: Marjo Hobbelman
Jongerenochtend: zingen in de Open Hof
Crèche: Yolande Roest
Collecte: KerkinActie: werelddiaconaat

Zondag 1 februari 2009

De Open Hof, 10.00
Voorganger: Pastor Marja v. Gaalen - v. Veen

Vrijdag 6 februari 2009

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 8 februari 2009

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Ab Venemans
Collecte: J.O.P.

Vrijdag 13 februari 2009

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 15 februari 2009

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Nevendienst: Sandra Spijker
Jongerenochtend: Edith Woldring/Hetty Peereboom
Crèche: Ellen van Ruler
Collecte: godsdienstonderwijs openbare scholen

ZC Ingenhouszhof, 10.00
Voorganger: Ds. Ab Venemans

Vrijdag 20 februari 2009

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 22 februari 2009

De Bron, 10.00
Voorganger: Pastor Marja v. Gaalen - v. Veen (gastpredikant)
Collecte: KerkinActie: zending

Zondag 1 maart 2009

1e zondag vd 40 dagen
De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Ab Venemans
Nevendienst: Hetty Peereboom
Crèche: Carin te Hoonte
Collecte: bijdrage instellingen

De Open Hof, 10.00
Voorganger: Ds. Edith Plantier (Amsterdam)

Beleveniskerk
De Bron, 19.30

Vrijdag 6 maart 2009

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 8 maart 2009

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Collecte: eigen jeugdwerk

Vrijdag 13 maart 2009

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 15 maart 2009

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Ab Venemans
Nevendienst: Linda Schol
Jongeren Harda van Wageningen/Edith Woldring
Crèche: Chantalle van Goethem
Collecte: Roemenië

Jongeren rubriek!

Beste mensen,
Zoals u misschien al heeft opgemerkt was ik er niet in de eerste Meerzicht van 2009. Ik was helaas vergeten te vragen wanneer de inleverdatum is. Maar wees gerust ik heb nu een hele overzichtslijst van 2009.

Als nog wil ik iedereen een gezond en gezegend 2009 wensen. !

Leiding van de kinderen en jongeren:

Hetty, Harda, Yolande en Linda zijn aan het Brainstormen geweest.

Over:

Wat is onze visie op het Jongeren werk en wat willen we uitdragen!

Hier komt een vervolg verhaal over.

" Wake Up Call "

We hebben over het hele jaar verspreid al 4 vaste optredens staan.

En één gezellige Seder avond. Wat het in houdt horen jullie rond de paasdagen.

Onze oefendagen zijn:

zondag avonden om 19.00

* 25 januari

* 8 februari

* 8 Maart

Verjaardagen:

* 14 februari Valentijnsdag.

* 03 Maart Louise Britsom.

Andere belangrijke datums:

- * Zondag 1 Maart 19.30 Belevenis kerk (in de Foyer van de Bron)
- * Vrijdag 6 Maart 19.30 brainstorm avond met alle leiders van de jeugd/kinderen van de bron.

Stukje uit Brood voor onderweg van Henri Nouwen
een dagboek van wijsheid en geloof.

1 januari

Openstaan voor het onverwachte

Iedere dag brengt iets onverwachts, maar je moet er wel voor openstaan, anders voel je het niet aankomen. Laat het onverwachte van elke dag onbevangen bij je binnen, of het zich nu aandient als verdriet of als vreugde. Het scheidt ruimte in je hart, een ruimte waarin we nieuwe vriendschappen kunnen verwelkomen. Zo leren we dankbaar te zijn voor ons leven en dat te delen met anderen.

Mijn reactie:

Zelf sta ik er elke dag weer bij stil dat er weer een dag is. Ben er heel blij mee, dank elke dag daarvoor in een gebed aan de heer. En dat je er bij stil staat dat je er niet alleen bent en samen met de mensen om je heen in het leven staat, het leven is ook van geven en nemen. Dit zie ik ook in de kerk en de kerk zie ik ook als een tweede familie. Waar ik heel dankbaar voor ben om deel van deze familie te mogen zijn.

Tot de volgende jongeren rubriek,

Linda Schol.